

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa D. B. S., L. B.,
J. K. i J. R.
przeciwko H. M. i P.
Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2016 r.,
na skutek dwóch skarg kasacyjnych - powodów i pozwanego H. M.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną powodów J. K.
i J. R.;**
- 2. przyjmuje do rozpoznania skargi kasacyjne powodów: D. B.
S. i L. B.
oraz pozwanego H. M.;**
- 3. zasądza od powodów J. K. i J. R. na rzecz pozwanego P.
Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga powodów J. K. oraz J. R. podlegała odrzuceniu z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, która nie przekroczyła progu ustawowego określonego w art. 398² § 1 k.p.c.

Niezbadań na wcześniejszym etapie postępowania wartości przedmiotu zaskarżenia nie eliminuje możliwości weryfikacji prawidłowości wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej. Sąd drugiej instancji oraz Sąd Najwyższy są uprawnione do sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej. Badanie to ma na celu sprawdzenie, czy skarga kasacyjna jest dopuszczalna ze względu na wymaganą w art. 398² § 1 k.p.c. wartość zaskarżenia i nie może być utożsamiane ze sprawdzeniem wartości przedmiotu sporu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 1997 r., III CKN 71/97 i 16 lutego 2012 r., III CZ 6/12 – nie publ.).

W sprawie niniejszej wartość przedmiotu zaskarżenia przez wymienionych powodów jest mniejsza od progu ustawowego. Należy podkreślić, że wartość tę określa się odrębnie w stosunku do każdego ze współuczestników, zarówno w przypadku współuczestnictwa formalnego, jak i materialnego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r., III CSK 256/14, nie publ. oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2014 r., V CZ 26/14, nie publ.).

Mając powyższe na względzie, należało uznać, że skarga kasacyjna powodów J.K. i J.R., jako niedopuszczalna, podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).